

Ο ΝΟΥΜΑΣ

σης, καὶ ἀπλώνει ἀνοικτὰ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς τὸ ἀριστερό της χέρι μὲ τὸ διπλὸ μανίκι τῆς μάδας περὶ τὸν καρπόν, διότι τὸ λοιπόν χέρι εἶναι κρυμμένο σὲ μαν σὸν μαύρο μὲ πυράς ἀνταυγείας ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Τὸ δεξὶ ἀσπρογαντωμένο χέρι κρατεῖ τὴν ἄκρη τῆς νικέλινης ἀλυσιδίτσας, τὴν ὅποιαν τεντώνει ὁ σκύλος ὁ μεγάλος καὶ μαῦρος μὲ τὸ ἀνοικτοκόκκινο μαροκινὸ κολλάρο. Γυαλίζει ὑπὲρ τὴν ράχιν τοῦ σκύλου ἡ ἀλυσίδα, γυαλίζουν τὰ καρφία καὶ ἡ φιοῦμπα τοῦ κολλάρου, γυαλίζουν τὰ μαυροκόκκινα μάτια του, γυαλίζει καὶ ἡ πλατεία πινελιά μὲ τὴν ὅποιαν θαρρεῖς ὁ σκύλος θέλει νὰ ζωγραφίσῃ βιβήτερον τὸν τοίχον καὶ δι' αὐτὸν κρατεῖ ὑψηλὰ ἔνα ἀπὸ τὰ δύο του φουντωτὰ δεξιά πόδια. . .

Καὶ ἐνῷ καὶ δύο ἄκραι τοῦ τούρ-ντὲ-κοῦ παίρνουν ὑπὸτὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου τὴν διεύθυνσιν τοῦ μανσόν της, ἡ πινελιά τοῦ σκύλου βάφει βιβήτερον τὸν τοίχον γαμηλὰ καὶ ἀπλώνεται εἰς τὸ πεζοδρόμιον, εἰς δὲ τὸ περόσωπον τῆς νέας, διότι τὰ οὐλέραρά της ζητοῦν νὰ κρύψουν δύο μενεξεδάκια, ἀπλώνεται συγχρόνως ἀλληλούχαρος πινελιά ἀπὸ τριανταφύλλη γρωμά. Τὸ ἀνίσχυρον πεῖσμα διαστέλλει τὰ κόκκινα χεῖλη της εἰς μειδίαμα καὶ ὁ ἥλιος μὲ τὸ μισὸ πρόσωπό του, ἀπλώνοντας τὴν σκιάν της εἰς τὸ πρῶτον δεξιόν ἐπίπεδον τῆς εἰκόνος, τὴν κρυφοκυττάζει πίσω ἀπὸ τὸ κόκκινο σύννεφό του — δπως τὸ μπακαλόπουλο ποῦ κρυφοκυττάζει μὲνα μάτι πίσω ἀπὸ τὸ κόκκινο παραθυρόφυλλο τοῦ ἀντικρυνοῦ μαγαζίου ποῦ δὲν φαίνεται ἀλλὰ μαντεύεται. . .

ΖΗΝΩΝ—ΦΑΛΚΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΑΡΧΙΜΑΖΕΤΤΑ

Ἀγαπητέ «Νουμᾶ»,

Τὸ τελευταῖον πάθημα τοῦ κ. Λεβίδηου δὲν εἶναι τὸ ἀλιγάτερον ἀστεῖον τῶν παθημάτων του. «Οἱοι οἱ λογάδες ὑπόκεινται ἐπὶ τίλους εἰς αὐτό, εἰς τὴν παρασιθυρίσιαν δηλαδή. Συνειθυμένοι νὰ μεταχειρίζονται λόγια μὴ ἀντιποικιλόμενα εἰς πράγματα, πάντοτε δὲ πολὺ μεγχλείτερα ἢ πότε τὰ πράγματα, καταντοῦν νὰ τὰ πιστεύουν καὶ αὐτοὶ οἱ δύοι, καὶ δημιουργοῦν ἔνα κόσμον φρυγανικὸν ἐντὸς τοῦ διποίου δικαίους ζετιν. Βιντυρεῖσθε τὸ Καραπούρνον καὶ τὰς δικταγκὰς τοῦ κ. Λεβίδη. Εἰσχάτως πάλιν ἐκορύζετο μεταξὺ τοῦ — τὴν Βουλὴν ἤγαπης κατευριστόγενος φρυγανικῆς πολιτικῆς δικάδος ἀμφιθόλοις δὲ εἶναι

ἄν συνηλθεις κατεπιν τῆς ψυχρολούσιας εἰς μίαν τῶν τελευταίων ψυχροφοριῶν κατὰ τὴν διποίαν εὐρέθη μόνος ὁπαδὸς καὶ ἀρχηγός.

Ἄλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὴν τελευταίην του παρασιθυρίσιαν. Εφαντάσθη δὲ τὸν διποίαν εὐρέθη μόνος ὁπαδὸς καὶ ἀνεβίσασεν εἴσιτον μέχρι τῆς περιωπῆς Γλάζοντας, εἰς τὸ αὐτὸν δὲ ὑψος ἀνεβίσασε καὶ τὰς ἐφημερίδας δισαὶ ἀνήκουν εἰς κόδιμα. Δέν παρετέρησεν δὲ τοις αἰς ἐφημερίδες αὐταὶ δὲν μεταχειρίζονται εἰς τὰς εἰκόνας των τὴν παραμικρὴν φωτοσκίσιν. Κατάμαυρον ὥστὲ ἀράπην θὰ παραστήσουν τὸν ἀντίθετον, καὶ χιόνος λευκότερον τὸν κομματικὸν φίλον. Συνέπεια ἀναπόφευκτος τοῦ τρόπου τούτου τῆς ζωγραφικῆς σχολῆς, εἴναι νὰ διποτοῦν διλοις καὶ εἰς τὴν ἀντιθέτην τῶν μαυρίλλων τῶν εἰκόνων, δισον ἀνοικτὰ καὶ ἀνέκουν τὰ μάτια των.

Ο κ. Λεβίδης ἡθελήσει νὰ βεβαιώσῃ μὲ τὴν ὑπογραφὴν του τὰ πιστὸν τοῦ χρωματισμοῦ. Άλλ' ὅρι γε τὴν ἔξομολόγησιν ἐπερτίσθετο νὰ κάμη δημοσίᾳ, ἢ ἐνεπιστεύθη εἰς ἔνα πνευματικὸν ὃ ὅπιον προΐσθη τὴν ἐπιδιλλομένην εἰς τὸ ίερὸν ἐπάγγελμά του ἐγεμόθειαν καὶ δὲν παρέλειψε καρμίνων λεπτομέρειαν τῆς ἔξομολογήσεως, οὕτως κατέτας τὰς σανίδιας ;

Ιδικός σου
Τρέχα—Γύρευε

ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΥΦΙΕ

Κόριε Διευθυντά τοῦ «Νουμᾶ»,

Μανθάνω — καὶ χίριομαι ὑπερβολικὴ δι' αὐτό—διτι μετεξὺ τῶν πρώτων ποῦ ἐσπευσαν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν Δραματικὴν σχολὴν τοῦ «Ωδείου» εἶναι καὶ δὲν ἡμέτερος καθηγητὴς τῆς ἀπαγγελίας κ. Μάρκος Σιγκλας.

Αγάλλομαι: δι' αὐτό, δι' μόνον διέτι ο. κ. Σιγκλας θὰ πάρῃ μερικὰ μαθήματα ἀπὸ τὸν Γαλάτην συνάδελφον του κ. Τρουφίε, καὶ θὰ γίνη κάπως ἀπαγγελτικώτερος, ἀλλὰ διότι — καὶ αὐτὸς εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερον—θὰ γρηγορεύῃ διερμηνεύεις τὴν κ. Τρουφίε καὶ θὰ μεταχειρίζῃ εἰς τοὺς μαθητάς του . . . τὰς κινήσεις του. Ούτω λύεται ξακουστὸν νέον καὶ τὸ σπουδαιότερον ζήτημα τὸ διποίον ἀπηγγελτησην ἐσχάτως μερικούς μεριμνούς περὶ τοῦ πῶς θὰ διδάσκηται ἀπαγγελίαν εἰς «Ἐλληνικὰ μαθητὰς ὁ Γάλλος ἡθοποίος, ἀφοῦ ἀγνοεῖ τὴν γλώσσαν μας.

Μεθ' ὑπολήψεως
τρέβων ἀπαγγελίας.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΛΗΣΤΕΙΑ

Αγαπητέ «Νουμᾶ»,

Αγόραστα γέλεις μίαν γραμματικὴν τοῦ παιδιοῦ μου, σαράντα ἀπόνω κάτω σελίδας εἰς Ιβον, κ' ἐπλήρωσα δραχμήν μίαν (χριθ. 1).

Φίλος μου τυπογράφος μοῦ εἶπε πῶς κοστίζει μᾶλις 10 1/2 λεπτά. Αρκεῖ ὁ ἀκόδητος μαζῆς μὲ τὸν συγγραφέα κερδίζουν 80 1/2 λεπτὰ ἀπὸ κάθε ἀντίτυπον.

Θεολίκι μου, δῆλος ζωογονοῦνται ἀπὸ αὐτὸν, παντοῦ νομίζω δις: βλέπω τὴν μορφὴν του νὰ μὲ παρατηρῇ μὲ τὸ θωπευτικὸν βλέμμα του.

Ἄδυντον! . . . τὰς τοιῦδε παντήποτε

Ἐπίπλεξε μὲ ἦν θάλγεις . . . μάλλωτε μὲ ἀλλὰ εἶναι ισχυρότερον ἢ πότε τὴν θάλησιν μου.

Ορέστης, Ἀλκυόνης! . . . τὰ μάτια σου!

• * •

Μετελείωσε — ἔγραψα.

Χόλες τὸ βρέδον διταν ἐξήλθομεν μὲ τὴν μίαν Πλαϊθφερ ἐτόλυησος καὶ ἡγόραστα τὸν εἰκονογραφημένον δελτάριον, ἐξέλεξης δὲ ἀκριβῶς ἐν τῆς δέσμως Μαρίας διποίου συνηντήθημεν διὰ πρότην φοράν καὶ διταν εὐρέθη μάτη, έθελα νέκιν πέννων εἰς τὸν κανθαλοφόρον, ἔλαχι πλάτην τὸ διπότιον δελτάριον, καὶ τεταρχημένη ἔργοισα νὰ σκέπτωμαι τί νὰ γράψω.

Τίτοι εύκολον νομίζεις;

Δέν τοι διλοις εἶναι ἐκτενῆ πολὺ, νὰ διέξω πολλὴν σπουδὴν—δὲ δινθρίποινος ἐγωισμένης βλέπεις—οὔτε πόλιν νὰ φυγῶ σκολαστικὴ ἡ ψυχρά.

Πίκρην δύο τρίχα σγέλει, τὰ διποία σπιρισχα, καὶ ἐπὶ τέλους κατέληξε εἰς τὸ ἔξης ἀποτέλεσμα.

Τὸν τρύγαριστουν διπλῶς διὰ τὴν εὐγενῆ τοῦ ἀνέμυντον καὶ τῷ ἔλεγον, στὶς εὐγαρίστως θὰ ἀντηλλασσον εἰκονογραφημένα δελτάρια μετ'

Δέν εἶγε τίποτε τὸ κακὸν αὐτό . . . δὲν εἶν' ἔτοις! Αι-

“Αν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ μονοπωλίου τῶν διαχειρίσθων βιβλίων καὶ ἀν τὰ βιβλία πωλοῦνται ἀπὸ τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους, τὴν γραμματικὴν αὐτὴν θὰ τὴν ἀγοράζω μόλις 15 λεπτὰ ἢ 20 τὸ πολὺ πολὺ.

Συμφέρει λοιπὸν ἡ δὲν συμφέρει: τὸ μονοπώλιον, τὸ διποίον θὰ εἶναι σάν νὰ πούμε νόμος ἀμυντικὸς κατὰ τῆς βιβλιοληστείας;

Μάπως οἱ κ. κ. Ἀντιμονοπωλιακοί ἔχουν κερδίσειν ἀντίρρησιν;

Πρόσθιμος φίλος
“Εις τας πατέρας.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Α. Πεπλαγ. Βόλον. Εὐχριστοῦμεν δι' εὐμενεῖς κρίσεις. Θὰ δημοσιευθῇ στὸ φύλλον τῆς Πέμπτης. — Χαριτωμένο τὸ γράμμα σας, κ. Παράσιτε, ἀλλὰ ἔσθιμασμένο πειτὲ τὸ ζήτημα. Εν τούτοις συμφωνοῦμεν πληρέστατος μαζῆς σας διτι διατησθῆσης τῆς Αστυνομίας, ἐντὶ νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς φοιτητὰς ἢν δικαστὴν Αρκούδας εἶναι φοιτητής, ὡρειδεις, εἶναι τοὺς έρωτης Αρκούδας εἶναι . . . ἐνάλικος, γιὰ εἶναι πειδηρός ήρωτης! Βουλὴ κατηγόρησαν καὶ τὰ γενύκτια, ὡς ἀρθρωταῖτε. Καὶ μὴ γειρότερες!

— Φίλτατε “Αγ. Ήρό... χωνίς πατέλαν. Είσθε πολὺ περίξεις: σαῖς οἱ λόγιοι καὶ νομίζετε διτι οἱ τυπογράφοι πάντοτε σας φτάνεις. Γρήφε καθηρώτερα πολλοί, ἀφοῦ δὲν εἶναι εὔκολον νάσσου στέλνωμεν τὰ δοκίμια. . . εἰς Σπάρτην πρόσεχες: φύλλον θὰ γράψωμεν.—κ. Μ. Παπαδηπ. Περιμένομεν τὴν ἀγγελίαν.—Μετά τὸν Μακεδονικὸν ἀνελίθινο, διλατάτε Κ. Καϊρ; ‘Ο Νίττε τι γίνεται;’ Επικυνεῖ νάλγη ἀληθείας;

— Η ζωὴ εἶναι ἔκκρεμές τὸ διποίον ταλαντεύεται μεταξὺ ἄλληγους καὶ ἀνίσης, εἶπεν δὲ Σοπεγγήσουες, κ. Απελπισμένε. Σάς ἔρεσε δὲ δρισμὸς αὐτός: Οἱ ἀδελφοί Μαλτασινῶται πωλοῦν τὰ εὐθυνούλωτρα φεβδόλεβρ.—Κ. Μεγαλόσχημος, δὲν ἔγετε δίκιοι. Καὶ μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν σελίδων, τὸ ποσὸν τῆς διποίας γίνεται σησδέν τὸ αὐτό. Επειταὶ ἀροῦ ἐνδικρεσμής τότου γιὰ τὴν μακροδιότητα τοῦ «Νουμᾶ» δὲν τοῦ ἐπιτέρπετε νὰ ἐλαττώσῃ κατὰ τὸ τρίτον τὰ ἔξοδά του γιὰ νὰ ζηση;—Κ. Ν. Π. εἰς Κάιρον. Συνδρομὴ ἐλάφρη. Εὐχριστοῦμεν δ' ἐνεργείας σας.